

OGLASAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU

Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXV.—LETO XXXV.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), MARCH 11, 1952

STEVILKA (NUMBER) 51

NOVI GROBOVI

LAWRENCE KUBUS

Kakor smo včeraj poročali, je po par ur trajajoči hudi bolezní umrl v St. Alexis bolnišnici Lawrence Kubus ml., star 37 let, stanujoč na 1218 E. 74 St. Rojen je bil v Clevelandu in je delal kot inšpektor pri Fisher Body Co.

Tukaj zapuša soprogo Pauline, rojena Mulej, ki je hči poznane Mrs. Ursule Mulej, hčerko Sandra, očeta Lawrence st., in mater Terese, sestro Mrs. Florence Minardi ter več sorodnikov. Pogreb se vrši v sredo jutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Frančiška, E. 71 St. in Superior Ave., ob 9.30 uri ter nato na pokopališče Calvary.

JOSEPH SWIFT

Po enotedenski bolezni je preminil v St. Alexis bolnišnici Joseph Swift (Cvitković), star 44 let, stanujoč na 5912 Prosser Ave. Rojen je bil v Clevelandu in je delal v mestni elektrarni zadnjih 16 let.

Tukaj zapuša soprogo Mary, ki je hči poznane družine Frank Coš, hčerko Sandra, brate: John, Peter, ki je stotnik v armadi na Koreji, Martin, Anthony v Athens, Ohio, Robert v Californiji in Victor, sestro Mrs. Angela Block in veliko sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek jutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Vida ob 9.30 ter nato na pokopališče Calvary.

JOHN MILLER

V nedeljo jutraj je naglo umrl John Miller, star 65 let, samski. Stanoval je pri družini Mr. in Mrs. Jack Plemel na 1235 E. 60 St. Rojen je bil v Jugoslaviji, odkoder je prišel v Ameriko pred kakimi 50 leti. Delal je mnogo let pri New York Central železnici. Tu ne zapuša sorodnikov. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob dveh iz Zakraskovega pogrebnega zavoda.

NACIST POSTAL
DUHOVNIK

ACHEN, Nemčija, 10. marca—Bivši Hitlerjev general Paul Theisen je postal v svojem 62. letu katoliški duhovnik. Med vojno je bil Hitlerjev general v Rusiji, kjer je bil na čelu večje armade. Theisen pa je med vojno tudi izgubil ženo in otroke in se je zato odločil, da postane duhovnik.

MRTVA GA JE
POKLICALA

PHILADELPHIJA, 10. marca—Pretekli petek je umrla Mrs. Katherine Love, stara je bila 65 let. Zapustila je moža vdovca Howarda, starega 70 let.

Howard je zbral okrog sebe dva sinova in pet hčera in jim je dejal razločno: "Slišim kako me kliče vaša mati."

Nato se je zgrudil in ko je bil prinešen v bolnico, je bil že mrtev.

Pozdravi

Najlepše pozdrave iz cvetoče Floride, kjer je vreme krasno, pošiljajo Fannie Brezovar, Mary Jerman in Frances Modic.

Preokret vojne na Koreji? Poset pri Trumanu--izjava Joya

WASHINGTON, 10. marca—Šef ameriških zračnih sil general Vandenberg je bil na obisku v Key West v Floridi, kjer se nahaja predsednik na dopustu. Obvestilo o tem obisku pravi, da je bil Vandenberg povabljen, in da sta se razgovarjala o važnih stvareh.

V zvezi s tem obiskom namiguje tisk na podoben obisk, ki ga je napravil lanskega novembra general Hull. General Hull je namestnik šefa zveznega generalnega štaba. Takrat je Hull poročal Trumanu o kritičnem stanju pogajanj za premirje na Koreji. Izjava admirala Joya

Ameriški admiral C. Turner Joy, ki je šef ameriške delegacije za mirovna pogajanja na Koreji, je podal odločno izjavo, da bodo komunisti nasprotovali premirju na Koreji, dokler ne bodo z vojaško silo prisiljeni, da premirje sprejmejo.

Izjava Joya je ostra in je bila podana v času, ko se pogajanja na Koreji po vseh znakih sodeč nahajajo na skrajno kritični točki.

Če ne uporabimo vojaške sile in prisilimo komuniste do neke končne odločitve, se bodo razgovori zavlaceli v neskončnost in bomo morali poslušati neslane in smešne predloge glede premirja na Koreji, ki gredo vsi za tem, da do premirja ne pride.

Komuniste vodi pri vseh teh pogajanjih le ena misel—misl njihovega lastnega interesa. Pogajanja bodo zavlaceli tako dolgo, dokler bodo smatrali to taktiko za koristno njim. To taktiko bodo opustili, kakor hitro bodo sprevideli, da jim ne gre več v korist. Vsa pogajanja kažejo na to tendenco. Če naj se rešijo sporne točke kot jih napravljajo komunisti brez vojaškega pritiska, je odvisno vse od komunistov.

Komunisti očitajo zaveznikom,

da ravna jo protizakonito in nepravilno s komunističnimi vojnimi ujetniki. S takimi očitki namerno žalijo Združene narode. Vojaški pritisk narekuje dosedanje komunistično zadržanje.

Izjava generala Ridgwaya

WASHINGTON, 10. marca—Kakor se poroča iz Tokija, je general Ridgway sam izrazil svoje začudenje nad postopanjem komunistov na Koreji, ki zavlacujejo premirje. Njihovega zadržanja ne more razumeti.

O sestanku generala Vandenburg-Truman ni izšlo nobeno poročilo, le to je znano, da se je general razgovarjal z Trumanom dve uri.

Predsednik Truman bo v petek prekinil svoj dopust in odšel v Washington, nato v New York, kjer bo imel v soboto političen govor. Govor bo imel na konvenciji Columbijske tiskovne zveze.

TRUMAN IN DAVKI

WASHINGTON, 10. marca—Predsednik Truman ima na leto \$100,000. Plača je podvržena davkom. Poleg te vsote prejema Truman \$50,000, kateri znesek ni podvržen davkom. Na katere davčne olajšave se more sklicevati Truman? Truman ima ženo in hčerko, toda hčerka Margaret zasluži sama in ni odvisna od očeta, ker zasluži več kot on sam. Strokovnjaki trdijo, da bo moral plačati Truman od \$100,000 \$56,932 davka. Toliko da znaša dohodnina pri plači predsednika, če je ta poročen.

Diplomatje so ptiči v lepah kletkah

WASHINGTON, 10. marca—Države sovjetskega bloka s Sovjetsko zvezo na čelu so omejile svobodo kretanja tujim predstavnikom. Določile so mejo v mestih in krajih, do katere se lahko svobodno gibajo brez posebnega dovoljenja in zopet mejo, do katere smejo iti s posebnim dovoljenjem. Končno kraje, kamor sploh ne smejo niti ne z dovoljenjem.

Naloga diplomatskega zastopnika je v tem, da predstavlja svojo državo v tuji državi, iz nje pa poroča, kaj se v tej državi dogaja. Njegova dolžnost je, da informira svojo državo o celotnem življenju in razvoju te tuje države.

Državno tajništvo mora po sili razmer nastopiti zoper sovjetske državljane v Ameriki, predvsem pa člane sovjetskega poslaštva v Washingtonu in njihove družine.

Sovjetsko poslaštvo je najavilo 407 oseb, ki so odvisne od poslaštva. Od teh je 144 uradnikov in njihovih družin, ki živijo v območju New York je sedež Združenih narodov in so tovrstnega zastopstva pri Združenih narodih.

Sovjetska zveza ima nadalje prijavljenih 37 poročevalcev radija in tiska, članov raznih naku-povalnih komisij in njihovih družin.

Sovjetska zveza je leta 1948 dovolila tujim zastopnikom, da gredo lahko le 31 milj vstran od

Moskve. Navedla je 11 večjih sovjetskih mest, kamor je dostop sploh prepovedan.

15. januarja 1952 je določila namesto 31 milj le 25 milj vstran od Moskve, kamor se sme potovati brez posebnega dovoljenja. Poleg tega je Sovjetska zveza določila 22 mest več, kamor tuji zastopniki sploh ne smejo iti. Več kot 80% sovjetskega ozemlja je praktično izključeno od dostopa tujcev.

Amerika se je odločila, da bo s torkom 11. marca omejila po načelu "zob za zob" svobodo kretanja sovjetskih državljanov, ki so člani sovjetskih diplomatskih in drugih zastopstev. Po vzgledu Amerike bodo postopale na enak način tudi druge države članice severno Atlantskega pakta.

Vrhu tega se v državnem tajništvu študira predlog, ali naj se sploh prekinijo diplomatske zveze z nekaterimi državami sovjetskega bloka kot s Češko in Madžarsko.

Konkretno je Amerika določila Rusom 25 milj tako glede Washingtona in New Yorka, kjer se lahko gibljejo, če pa naj gredo ven dalje od 25 milj, morajo zaprositi 48 ur popreje za dovoljenje.

Države v Evropi, kot Francija, Anglija in Nizozemska so že storile iste korake. Zona gibanja se določa enako med 15 in 25 miljami. Ta strogost se nanaša tudi na zastopnike sovjetskih satelitskih držav.

AMERIŠKA MLADINA IN
KRIMINAL

Slika ameriške mladine v kriminalu, udanju narkotičnim sredstvom, napačni vožnji in spolnim zablodam, ni razveseljiva.

Osrednji urad za mladino ceni, da je v Ameriki okrog 15,000,000 mladostnikov, od teh pa je pred sodišče prišlo lansko leto 300,000. 15% vseh tistih, ki so morali dati prstne odtise, ni bilo polnoletnih.

30% obtoženih kaznivih dejanj zoper lastnino je bilo starih manj kot 21 let.

Ameriški dom ne vpliva na odgoj mladine in nastaja rod, ki plača račun za to zanemarjenost.

Samo glede vožnje z avtomobili: Vozniki pod 20. leti so povzročili petkrat toliko prometnih nesreč kot vozniki srednjih let in vozniki 16 let stari so pobili devetkrat toliko ljudi kot njihovi starši. Lansko leto se je na taki vožnji pobilo 12,000 mladih voznikov in je policija ugotovila, da je šlo v teh slučajih za neodgovorne, nesposobne mlade voznike. Tudi ta izgovor je značilen: Mladina se sklicuje, da vozi veliko ponoči in na starih vozovih.

Praga pred velikim procesom

DUNAJ, 10. marca—Po poročilih iz Prage so bili češki komunisti opozicijski prepeljani v Moskvo, ki jih je znala spraševati in dobiti od njih potrebno priznanje. Ti zaprti komunisti so bili pripeljani nazaj v Prago in se pričakuje, da bo kmalu razpisan velik politični proces zoper vse komunistične trdnjake. Proces je v zvezi z imeni Vlado Clementis, bivšega zunanjega ministra, Slansky, bivšega glavnega tajnika stranke in nekaterimi Judi, ki so obdolženi, da so kot pristaši judovstva soodgovorni za sedanjo češko gospodarsko mizerijo.

STO TISOČ ČEVLJEV
VISOKO V ZRAK

MINNEAPOLIS, Minn., 9. marca—Profesor Jean Picard znan radi njegovih poletov v stratosfero, je izjavil, da se bo dvignil ponovno v zrak, topot sto tisoč čevljev visoko. Namen poleta v stratosfero, ki bi bil za njega zadnji poskus te vrste, bi bil ta, da izve in dožene kaj bolj pozitivnega glede zvezde Mars, ali so dani pogoji za življenje na Marsu ali ne.

BOMBE V TUNIZIJI

TUNIS, Tunizija, 10. marca—Tunisjski nacionalisti so napadli z bombami francosko časopisno podjetje, ki ima svoje prostore v središču mesta Tunisa. Spreved nacionalistov, ki je imel svoje nacionalne zastave, je zahteval neodvisnost Tunizije.

Nacionalisti domačini se poslužujejo tudi dejanj sabotaže. V mestu Gabes, 200 milj južno od Tunisa, so poginili v zrak velik most, ki veže dve hribi nad dolino.

VOJAKI IMAJO PREVEČ
PLAČE

LONDON, 10. marca—Ameriški letalci, ki se nahajajo v Veliki Britaniji, so dobili znižano plačo tudi do 45%. Vsi tisti letalci in njihove družine, ki živijo izven vojašnic so dobili zmanjšane prejemke namesto \$6.72 na dan \$4.90, oziroma neporočeni namesto \$3.78 na dan \$2.59.

Železničarji v stavki; stavka zoper -- državo

OBSEG STAVKE IN ZAHTEVE
STAVKUJOČIH ŽELEZNIČARJEV

Amerikanci v

Beogradu

BEOGRAD, 10. marca—V prestolici Jugoslavije se mudijo ameriški časopisni izdajatelji in zastopniki radio postaj. Ameriški zastopniki se hočejo prepričati na lastne oči, kakšne vplive ima sedanja ameriška politika na Evropo in na Srednji vzhod.

Predsednik maršal Tito bo sprejel ameriške zastopnike v torek 11. marca. Zastopniki bodo imeli priliko, da si ogledajo tovarno, ki obratuje pod državnim nadzorstvom in kolektivno upravljane kmetije.

Ameriški zastopniki so prišli v Jugoslavijo, da ostanejo v državi tri dni.

Koliko je dobavila Amerika

WASHINGTON, 10. marca—Po programu o medsebojni pomoči je Amerika v prvih dveh letih izvajanja tega programa dobavila svojim zaveznikom 2,500,000 ton vojaškega materiala. Prvo to pomoč je dobila Francija pred dvema leti. Šlo je za lahka letala.

Amerika je dobavila svojim zaveznikom 7000 tankov, 30,000 tovornih avtomobilov, 11,000 topov, 1,400 letal, 300 ladij, 800,000 pušk in strojnico in 300,000,000 municije.

Vremenska napoved

Vremenska napoved za Cleveland danes je, da bo deževno in pihal bo močan veter, dopoldne bo bolj toplo, popoldne hladneje in delno oblačno, zvečer pa mrzleje. Včeraj je toploter dosegel 55 stopinj, najnižja točka toploterja pa je bila na 39. stopinji.

Pomlad se bliža

Včeraj nas je poklical Mr. Frank Segulin, ki je povedal, da je njegova žena Mary videla na njih dvorišču na 20341 Arbor Ave. prvega robina. Znak, da je pomlad pred nami.

KANCLER ADENAUER JE ZMAGAL

BONN, Nemčija, 10. marca—Tri manjše nemške zvezne države v zapadni Nemčiji so se združile v eno, ki je preteklo nedeljo izvedla volitve v ustavodajno skupščino.

Te volitve so se vršile v znamenju gesla: Za oborožitev zapadne Nemčije in proti njej!

Nemški socialisti napovedujejo boj oborožitvenemu programu kanclerja Adenauerja. Tudi njihove delavske unije so osvojile program socialistov kot politične stranke.

Pri nedeljskih volitvah nove države Baden sestavnega dela zapadne Nemčije, je stranka krščanskih demokratov, kateri na čelu je Adenauer, dobila 982,464. socialisti 764,857, svobodni demokrati 491,587, komunisti 191,631 glasov.

Med manjšimi strankami je stranka, ki je možna samo v Nemčiji, to je stranka beguncev. Iz Poljske in Češke, deloma iz baltskih držav je bilo izgnanih po komunistih na milijone Nemcev. Ti begunci, ki so sedaj v zapadni Nemčiji, so ustanovili svojo politično stranko in ste dve

Več kot dve leti se borijo uslužbenci New York Central, da bi se rešile mirnim potom njihove zahteve. Železničarji zahtevajo 40 urni tedenski delavnik namesto sedanjega 48 urnega, plača za 40 urni delavnik na teden pa naj ostane ista, kot za 48 ur dela na teden. Železničarji zahtevajo nadalje zvišanje plače 35 centov na uro in drugačno razporeditev služb. To je glavna vsebina pojasnil, zakaj so šli v nedeljo železničarji New York Central v stavko.

Stavka je prizadela proge med Buffalo in Chicago, deloma med Clevelandom, Cincinnati, Indianapolis in St. Louis.

Zvezna vlada je postavila železnice pod kontrolo vojaštva s svojim odlokom z dne 27. avgusta 1950. Stavka pomeni praktično protest zoper zvezno vlado. V resnici očitajo stavkujoči zvezni vladi, da se ni trudila, da bi prevzela nase odgovornost in bi v svojem območju kot vlada rešila medni spor med železničarji in železniško družbo, potem ko je naložila nad železniškim obratovanjem svojo kontrolo. Družba se skriva pod to vladino kontrolo in trdi, da je spor v rokah vlade, vlada pa ne napravljajo ničesar.

Spor naj reši vojaštvo

Ker so železnice praktično pod nadzorstvom ameriških vojaških oblasti, so se najavile, da bodo storile primerne korake, če bi se stavka nadaljevala ali celo razširila. Vojaške oblasti povdarjajo, da državni in obrambeni interesi ne dopuščajo železničarske stavke.

Mesto Cleveland je preskrbljeno z živili

Zivila, predvsem meso, mlečni izdelki in zelenjava, kateri predmeti so najvažnejši za vsako dnevno življenje, vsled stavke p. b. zatrdili merodajnih krogov n. b. do prizadeta. Ta živila se dovažajo v mesto po večini s tovrstnimi avtomobili. Mesa je zaloga za več dni. Za slučaj, da bi nastopilo vsled stavke p. b. manjkanje mesa, se bo meso dovažalo po tovornih avtomobilih iz Chicago in ostalih mesnih središč.

Železničarji niso dobili nobenega povišanja od leta 1948. Družba New York Central se je skrivala pod "kontrolo zvezne vlade," ki da naj ta odloči.

Železničarji so začeli postajati naložni, ker so uvideli, da se zahteva poštvenost samo od njih, ne pa tudi od druge strani. Družba je ignorirala vse, kar so železničarji zahtevali glede socialnega življenja in znosljivega življenjskega standarda.

Stavka je bila edino sredstvo, da pridejo železničarji do svojih pravic.

Glavni stan stavkujočih se nahaja v hotelu Hollenden. Mnogo delavskih unij C.I.O. je izrazilo stavkujočim svoje simpatije.

Adenauer obljublja vojsko prostovoljcev

Kancler Adenauer je zapadnim Nemcem zatrdil, da bo po leti 1953 pod zastavo 40 do 50.000 prostovoljcev, ta vojska p. b. postala baza zapadno nemških obrambene sile.

Adenauer je zatrdil, da je nemška soudeležba pri obrambi zapadne Evrope edina pot, ki bi vodila do združenje Nemčije.

Njegov notranji minister Robert Lehr je najavil, da se bodo Nemci vojaško organizirali po firmo "obmejne policije," če bo propadla zamisel o organizaciji skupne zapadne evropske armade.

Ideja nemške oborožitve je dobila soglasje Nemcev, ki so pri nedeljskih volitvah v eni izmed zapadno nemških držav izrekli se večinso za oborožitev.

Če bi se organizirala zapadno evropska armada, pa je Nemčija pripravljena dati tej armadi 400,000 mož na razpolago.

Industrija ne bo prizadeta

Clevelandska industrija izvaža svoje produkte, kakor tudi dovažava surovine po večini s tovrstnimi avtomobili. V kolikor pa je odvisna od New York Central, se bo v slučaju nadaljevanja stavke poslužila drugih železniških prog, oziroma tovornih avtomobilov. Tudi odpošiljatve na daljše proge imajo na razpolago zadosti tovornih avtomobilov. Motnje seveda niso izključene, ker je industrija zaposlena skoraj na višku, na drugi strani so še okupirani vsi tovrstni avtomobili; nadalje pa je bila ravno proga New York Central tista, katere se je posluževala industrija bolj kot kake druge. Neposrednega vpliva na industrijo trenutna stavka še nima.

Hude obtožbe železničarjev

V dolgem pojasnilu, ki ga je izdal odbor stavkujočih, trdijo železničarji, da so izčrpali vse možnosti, da bi prišlo do pravične in častne nove mezdne pogodbe. Železničarji so predlagali razsodišče, katerega je družba odkolnila. To je bilo pred šestimi meseci.

Železničarji niso dobili nobenega povišanja od leta 1948. Družba New York Central se je skrivala pod "kontrolo zvezne vlade," ki da naj ta odloči.

Železničarji so začeli postajati naložni, ker so uvideli, da se zahteva poštvenost samo od njih, ne pa tudi od druge strani. Družba je ignorirala vse, kar so železničarji zahtevali glede socialnega življenja in znosljivega življenjskega standarda.

Stavka je bila edino sredstvo, da pridejo železničarji do svojih pravic.

Glavni stan stavkujočih se nahaja v hotelu Hollenden. Mnogo delavskih unij C.I.O. je izrazilo stavkujočim svoje simpatije.

Danes naj odloči sodišče

Uradni komunikacij pravosodnega oddelka se glasi, da so prišli iz Washingtona v Cleveland trije zastopniki, ki bodo pri federalnem sodišču zahtevali zapoved, da se stavkujoči vrnejo na delo.

Medtem je stavka imela svoje posledice, ko so se izvršili dopusti tako pri New York Central kakor pri drugih industrijah. New York Central je odpustila od dela okrog 27,000 nameščenecv. Med tovarnami, ki so bile prizadete, je šlo več od dela pri Midland Steel Products Co. in Fisher Body.

Redna seja

Članice društva sv. Ane, št. 4 SDZ so vabljeni na redno sejo v sredo zvečer ob osmih v navadnih prostorih. Ukrepalo se bo o pripravah za plesno veselico. Po seji bo prosta zabava.

“ENAKOPRAVNOST”

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

SLOVENSKA SKUPNOST

(2)

Da je občutek skupnosti usode kakega naroda, nekaj organskega, nekaj povsem naravnega, dokazuje zgodovina. Nekateri narodi so se v tem občutku vzgojevali preje, hitreje in popolneje kot je bil to slučaj pri drugih. Pri Anglosaksoncih je ta občutek izražen, kakor je bilo že večkrat poudarjeno, nikdar pa ne dovoljkrat v izreku:

Prav ali ne prav, Velika Britanija—Amerika je moja domovina! Nekaj razlage. Če se namreč ta državljani nahaja doma ali v tujini, pa je v njegovi državi nekaj narobe, pa nad tem “nekaj narobe” udriha tudi tujec, Anglosaksonec ne gre v zbor obrekovalcev njegove domovine, posebno še ne, če se nahaja na tujem, marveč se zadrži kot ponosen član te države in pravi: Je že reš, da se je nekaj gnilega pripetilo tudi pri nas, toda jaz iz tujine ne bom udrihal po svojem domu.

Skupnost usode isto govorečih ljudi—istega naroda pa naj bo v svojih drobcih raztresen kjerkoli po svetu, je nekaj naravnega. Po tem kdaj pride ta naravni občutek v vidni obliki, kako se namreč obnaša človek v svoji soseščini, predvsem pa na napram tujcem, se sodi v koliko je imenovana naravna notranjost že dozorela v konkretni obliki. Toda podlaga kot taka je dana, je bila dana v vseh časih in pri vseh narodih.

Vzemimo za primero razne narode Evrope, dovolj če Nemce in Francoze. Zlasti pri Nemcih je bilo razredno razlikovanje tako močno, da se opazovalec teh razmer ni mogel znebiti vtisa, kakor da Nemcem občutek skupnosti usode nemškega naroda ni vrojen. Razredi in njihovi interesi so se strastno klali med seboj. Gornji razred spodnjega skoraj ni pripoznal, da je enako sestavni del celotnega nemškega naroda. V eni ali drugi obliki pa le pride na dan, kar je naravnega in kar se ni bilo pokvarjenega. Izrazite liberalno kapitalistične, konservativne, strogo meščanske, strogo agrarne politične stranke so po prvi svetovni vojni uvidele, da je pri tem nemškem narodu—Volk—soudelžen kot njegov sestavni del, mogočen razred delovnih rok. Nemška beseda Volk—narod je bližje pomenu ljudskosti kot pa Natione. Bodisi da so hoteli te politične stranke kaj krpiti na nemškem narodnem telesu, bodisi, da so dale duška prvotnemu naravnemu čuvstvu, ki kliče po skupni zavesti, po skupni skupnosti usode, dejstvo je sledeče: Vse te stranke so si dale nove naslove, pri nobeni pa ni manjkalo—Volk, to je ljudski. Nemški liberalci so postali ljudski, nemški konservativci in nacionalisti so postali ljudski, vse je bilo ljudsko.

Podoben slučaj smo opazovali pri francoskem narodu s to razliko, da so rabili tam v Franciji drugačne izraze, morda celo radikalnejše, v bistvu pa je šlo za isti pojav kot pri Nemcih.

Pa vzemimo komunizem. Po teoriji in praksi Marksizma je diktatura proletarijata, prevzem državne, javne oblasti sploh s silo, ureditev društvenega življenja s silo, etapa torej doba, ki je nujna, ki pa ni končni cilj, ampak le sredstvo. Končni cilj Marksizma je brezrazredna družba z isto skupnostjo usode, isto skupnostjo naroda in države.

Skupnost usode Slovencev, posebej Slovencev v Ameriki! Bilo je iznešeno ponovno, da je ta skupnost usode povezana s politično dozorelostjo kakega naroda. Ta politična dozorelost pa nadalje zahteva, da si ta narod postavi maksimalni narodni program, za katerim stremi kot končnim ciljem in minimalni, pod katerega ne sme iti nikdar. Zakaj ne? Ker padca pod to mejo ne dopusti naša zavest o skupnosti usode, ki bi bila s tem padcem ranjena v svojem bistvu. Če drži to osnovno načelo za Slovence doma, drži enako za Slovence v Ameriki ali kjerkoli, le da je obogačena še z notranjimi pridobitvami države, v kateri biva in katere je državljani. Če je ameriški družabni standard visok, mora biti tudi slovenski—ameriški, ki mora temu standardu dodati še nekaj več, kar je svojstveno slovenskega in ki ameriškega le še bogati. Toda vedno le v mejah višine in ne navzdol!

Ameriški Slovenec bo v svojem občutku naše skupnosti usode doživel notranje Ameriko kot njen državljani in bo zapopadel kaj je vsebina in višina tega državljanstva. Bo pa tudi zapopadel gibanje in njegovo vsebino svojih sonarodnjakov, ga bo bolel njihov padec, ga bo veselil njihov napredek, imel pa bo pred očmi stalno luč te svoje navidežne dvojne, v resnici enotne misli, da se briga kot ameriški državljani za svojo državo, kateri kot posebno narodno telo, pridene zraven še kos lastnega slovenskega jaza. Zavest skupnosti slovenske usode ne more biti v škodo zavesti skupnosti splošne ameriške usode. L. Č.

UREDNIKOVA POŠTA

V nedeljo vsi v Slovenski delavski dom na Waterloo Rd.

Pozdravljena čitalnica ob petindvajsetletnici, besede naše budnice, v svoji širni knjižnici.

Budiš, učiš rojake svoje, odpiraš znanja jim bogastva. Proze, drame, poezije, sinov velikih, slave ljudstva.

Želimo, da ostane zvesta, tradiciji ustanovnih članov, da le k napredku vodi cesta, v združenju vseh Jugoslovancev.

CLEVELAND, Ohio—Kot je že splošno znano, bo Slovenska narodna čitalnica na Waterloo Rd. praznovala srebrni jubilej z bogatim glasbenim vspehom. Nastopili bodo razen enega, vsi clevelandski slovenski pevski zbori; to je devet po številu, kar se silno redko zgodi. Pesmi so skrbno izbrane in primerne za naš okus. Krona vsega bo pa ob zaključku programa, ko bo nastopilo okoli 130 pevcev z mogočno Hajdrihovo “Morje adrijsko” in “Nazaž v planinski raj.”

Poleg tega nam bo pesnik Ivan Zorman govoril o velikem pomenu naše knjige za vzgojo in

duševno razvedrilo med našimi priseljenci. Kot je znano, je on večak na tem polju.

Poudarjeno je bilo že tudi, da bo šlo polovico preostanka za Kulturni dom tržaških Slovencev, za katerega zadevni odbor vodi sedaj narodno kampanjo prostovoljnih prispevkov. Zato je zanimanje za to proslavo vsesplošno in odbor je prepričan, da bo udeležba ogromna. In če vpoštevamo velike zasluge, ki jih imajo naše čitalnice za splošno vzgojo potom knjig, revij in časopisov, tedaj je naša dolžnost, da vsi pohitimo na to priredbo, brez obzira na vreme. Program bo vreden večkratne vstopnine.

Po programu bo okusna večerja, prosta zabava in ples pod vodstvom Tomšičevih bratov.

Torej, na svidenje v nedeljo popoldne, 16. marca v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Frank Česen.

PRVI TISOČAK ZA TRŽAŠKI DOM

CLEVELAND, Ohio—Prvi mesec kampanje je že za nami. Ko se je ta odbor osnoval, smo povedali naši širši javnosti, da ne želimo, da se bi ta kampanja predolgo zavlekla, in da je ta določena za dobo šestih mesecev.

Zato naj sledi tudi tu poročilo o poteku te kampanje, katerega ob zaključku prvega meseca beleži že en tisočak. Torej imamo še pet mesecev pred seboj. Če bodo vsi ostali meseci uspešni tako kot je bil prvi, bomo na naš uspeh vsi tudi lahko ponosni.

Pri tem naj pripomnim to. Zasedle poročila posebno tisti, ki šte prispevali, da je vaše ime in vsota točno objavljena, v vsakem slučaju pa prosim, da me na morebitno pomoto (kateri smo vsi podrejeni), kar mirnim potom obvestite ter se bo vsem poskušalo tudi popraviti v zadovoljstvo.

Pazite tudi na poročila v toliko, da vidite, da je vaš prispevek ter ime objavljeno, in nam dovolite, da se bomo omejili s pošiljanjem vsakemu posamezniku potrdila. Potrdila se bodo pošiljala le strankam, kot so društveni tajniki, naši narodni domovi in druge slične organizacije, ki morajo imeti svoja potrdila v arhivu itd. Na zahtevo posameznikov, se razume, da jih bomo tudi odposlali. Želeli bi si s tem vsaj delno prihraniti stroške in delo. Zato bode sledile objave mesečno, zato ste vsi prosi, da za te objave pazite na naše časopise, kateri je nam naklonjen ter nam dajo pri tem kulturnem podvzetju svoje kolone na razpolago, za kar naj že vnaprej sprejmejo toplo zahvalo od strani našega odbora.

Pri sestavi poročila za javnost se poslužujemo potrdilne knjige s prispevki kot prihajajo na tajnika iz dneva v dan, ne po vsotah, pač pa po številkah potrdil. Tako torej tu sledi naš prvo poročilo za javnost:

Frank Česen, \$5; Janko N. Rogelj \$5; Mr. in Mrs. Vinko Godina, \$10; Mr. in Mrs. Joseph F. Durn, \$10; Mr. in Mrs. Matt Vogrin, \$10; Mr. in Mrs. Joseph Skočaj, \$10; naš dobitnik in starosta clevelandskih Slovencev, zavedni kraški rojak Mr. Joseph Zele st., \$100; Mr. in Mrs. L. Lemut, \$5; Mr. in Mrs. Louis Požar, \$5; o fojaku Louis Požarju naj omenim, da je popolnoma izgubil vid ter nima nikakega zasluga, a je rekel, da si odtrga tudi za to potrebno akcijo. Mr. in Mrs. Petrovich, \$5.

Mr. John Gorjanc iz Huntmere Ave., \$10; Mr. in Mrs. Jacob Cerar, \$5; naš dobro poznani rodoljub in dobitnik August Kollander je izročil našemu blagajniku Joseph Skočaju \$100;

Frank Slejko, \$5; Anton Kuret iz West Virginije, \$10; “Bozavican,” \$10; Mrs. Stefančič, \$5 (izročil Mr. Joseph Zele st.); John Mevlja, \$50 (izročil Frank Česen); John Pezdirc, \$2 (izročil Česen); Slovenska narodna podpora, glavni urad, poslal \$100; podružnica št. 106 SANS, Euclid, Ohio, \$25; Paul Berger, Chicago, Ill., \$1; John Sprohar, \$10; Peter Benedict, \$20 (poslal Sprohar iz Californije); neimenovan iz Chisholma, Minn., \$1; Ameriško-slovenski dom, Joliet, Ill., \$8 (poslal Peter Musich).

Društvo št. 87 SNPJ, \$5; Anton Zornik, \$1; J. Kapelar, \$1 (poslal M. Urana jr.); društvo 427 SNPJ, \$5; Mrs. All Kertelj iz Carrollton, Ohio, \$5; Mr. in Mrs. Joseph Zele iz E. 161 St. v spomin pokojnega Louis Volk, \$5; Waterloo Camp, št. 281 WOW, \$25; Frank Colarič iz Pittsburgha, Pa., \$2; podružnica št. 48 SANSa, \$100; Mr. in Mrs. Luka Slejko, \$5; Mr. in Mrs. John Tomšič, \$10 (izročil Joseph Skočaj); Neimenovan M. J., \$5; Mrs. Poljšak izročila \$5 za Mr. in Mrs. Rok Kogoj; Mr. in Mrs. S. Rolih iz Marcella Rd., \$5; krožek št. 15 Progresivnih Slovencev, \$10; dramsko društvo Ivan Cankar, \$100; Katharine Bradač, \$5; Mr. in Mrs. Andrew Gorjanc, \$5; Mr. in Mrs. Anton Skapin, \$5; Mr. in Mrs. Michael I. Lah, \$5; Slovenski dom na Denison Ave., \$50. O tem Domu naj pripomnim to, da so tam naši zavedni ljudje, katerih Dom ima še veliko dolga, pa se kljub temu zavedajo svoje narodne dolžnosti napram podvigu kulture našega naroda.

Krožek št. 12 Progresivnih Slovencev, Sheboygan, Wis., \$15; društvo št. 304 SNPJ, \$10 ter članstvo istega društva Tabor Slovanov (poslala Attilio J. Kurnik iz San Francisco, Cal.), \$10, skupaj \$20; Mr. in Mrs. John Česnik iz Huntmere Ave., \$5; društvo št. 13 SNPJ iz Bridgeport, Ohio, prispevalo \$10 in članstvo istega društva, \$10 (poslala Mrs. Potnik, tajnica društva št. 554 SNPJ \$10); društvo Slovenske Sokolice, št. 442 SNPJ, \$10 (izročila Mrs. Zerovnik); Mr. in Mrs. Vinko Godina v spomin pokojnega Frank Barbiča \$5; Mr. in Mrs. Matt Bizjak iz Crossburn Ave., \$10 (pri tem naj še tudi pripomnim, da sta omenjena tudi izročila za dobrodelne namene za SANSa \$10 in to v spomin pokojnega Frank Barbiča).

Združena društva in klubi v Pueblo, Colo. (poslal F. Pečnik), \$25; društvo Naprej, št. 5 SNPJ, \$10 ter članstvo tega društva

prispevalo, in sicer John Lazar, \$5, Felix Strumbel \$10 in John Krebel \$5, katero skupno vsoto je tudi poslal tajnik Krebel; zbrano med člani Samostojnega društva “Zarja” v Chicago, Ill., \$8 in društvo samo prispevalo \$10, skupaj \$18, poslal Valentin Mersal in Frank Udovich. Torej skupno \$1,059.

V imenu odbora ter tudi odbora za zgraditev Kulturnega doma v Trstu, vsem prispevateljem ter društvom kot drugim ustanovam prav lepa hvala, in želimo nadaljnjih posnemalcev. S tem poročilom morem konstatirati, da je to najlepši in najboljši odgovor vsem natolcevalcem, kateri se že spodbujajo v to podvzeto akcijo. Posebno naj fantje pri A. D. vedo, da smo se odločili in tudi izvršili brez njih blagoslova.

Pri tem naj še dodam, da sem prejel od odbora v Trstu razne članke za objavo, kateri bodo objavljeni v naših listih. Članki govore sami zase ter dajo dovolj pojasnila vsem, kateri iz raznih sebičnih razlogov ne želijo biti navdušeni za to akcijo. Vsem tem naj bo povedano, da nihče ni prisiljen prispevati, vse je prostovoljno; prošni ste pa, da ste vsaj toliko dostojni, da ne mečete polen pod noge odbora. Ne iščite puhlih vzrokov in fraz. Odbor je začel z delom in bo šel svojo pot do cilja, ne oziraje se na spodbujanja. Vsak razredno ter narodno zaveden Slovenec bo storil svojo dolžnost, pa naj si bo v taki ali taki meri. Nihče ne sili, koliko moraš dati, prispeva naj vsak po svojih močeh. Vsak dolar je dobrodošel.

Apeliram na vse one, ki ste prešli nabiralne pole, da greste med rojake z njimi ter jih naprosite malega daru za kulturno shajališče tržaških Slovencev. Slovencev v Trstu ni dovolj, da siravno jih je lepo število, da bi si zmogli sami postaviti kulturno palačo, ki bi služila vsem njihovim kulturnim namenom. To naj bi jim služil kot center za njih slovenske šole, narodne čitalnice, tiskarno, gojenje slovenske pesmi in drame, kot vso slovensko kulturo v raznih panogah.

Dalje želim tudi odgovoriti na nekatere piškave izgovore, kot: “... ne dam, saj bodo prišli ponovno fašisti in jim ga zažgali” itd. Tem naj bo povedano toliko, da nikjer nismo tega zla varni, tudi mi tukaj doma ne. Tudi našim Narodnim domovom lahko v bodočnosti preti taka nevarnost, ampak če se to zgodi v Trstu, bo narod tam ponovno vstal ter na ruševinah si ponovno postavil svoj kulturni hram. To je boj naroda, to je boj vseh narodov za staro pravdo, za svoje pravice, katere mu gredo po vseh človeških zakonih. Smo za sožitje narodov, ampak pri vsem tem pa tudi zahtevamo svoje človečanske pravice kot mali narod. Narod, kateri želi biti podložnik tujčeve pete, ni vreden, da živi ter eksistira. Takemu narodu je določena smrt. Slovenci smo pa kulturni in inteligentni, zato tega še ne bomo dopustili, da se bi zgodilo.

Za odbor Kulturnega doma v Trstu:

Joseph F. Durn, tajnik.

Darovi za Kulturni dom v Trstu

CLEVELAND, Ohio—Mr. in Mrs. Matt Bizjak iz Crossburn Ave. sta prispevala \$10 pri podružnici št. 48 SANSa v spomin pokojnega Franka Barbiča.

Družina Vinko Godina je darovala \$5 za Tržaški dom. Prispevateljem najlepša hvala!

Joseph F. Durn, tajnik.

Zarja se zahvaljuje

CLEVELAND, Ohio—Pevski zbor Zarja se najlepše zahvaljuje Mr. in Mrs. John Copić, so lastnikom Frank in John's Cafe na Marquette Rd., ki sta darovala \$5 v blagajno Zarje, ker se nista mogla udeležiti njih koncerta.

Jennie Fatur, predsednica.

Camilus Zarnick, Cleveland:

MOJ DRUGI OBISK ROJSTNE DOMOVINE SLOVENIJE

(Nadaljevanje)

Česar po vojni ni bilo, postalo pa je nujno, če so Jugoslovani hoteli slediti kulturnemu razvoju ostalega sveta, so gostovanja raznih inozemskih kulturnih delavcev v Jugoslaviji in obratno, domačih v inozemstvu. Tako sem v Ljubljani imel priliko poslušati klavirski koncert znane francoske pianistke de la Bruchollierie, ki je v zadnjih letih nastopila v Sloveniji že tretjič. Kot pravi sama, se ji je Ljubljana že ob prvi turneji tako priljubila, da se vsakokrat rada vrne v ta mali kotiček Evrope, ki ga koncertno občinstvo tako visoko ceni. Na take izjave oziroma pri znanja so naši rojaki v stari domovini ponosni, a kljub temu strogi in objektivni do izvajalcev.

Kar me je v njenem sporedu najbolj prevzelo, nista bila Valdivjev koncert ali morda Haydnova sonata, ki sta izpolnila prvi del programa, temveč Čopin in Debussy, katerih dela je umetnica izvajala s tako prefinjenostjo, kot jo zmore le Francoz. Prav zaradi tega, ker sem že lani spoznal kvaliteto Slovenskega opernega gledališča, ki ni, kakor bi si morda kdo mislil, kaka provincialna ustanova, sem komaj čakal, da obiščem ta hram Talije tudi letos. Prav posebno pa me je mikalo videti, kakšen je uglasbeni Jurčičev “Deseti brat” kot opera. Dirigent Mirko Polič, ki se je lotil tvegane zadeve in skomponiral po narodnem izročilu in Jurčičevem romanu opero, ki je po letu 1945 že peta slovenska opera.

V letu 1946 je namreč Ljubljanska opera prvič uprizorila dvoje izvornih del, in sicer “Ekvinokcij” Marjana Kozine, “Višnarje” Heriberta Svetlice in “Veroniko Deseniško” Danila Svare. V letu 1947 pa je prišla na vrsto “Mati Jugovičev” Mirka Poliča.

Še na višji stopnji kot opera pa je tudi v državnem merilu Slovenska drama, ki so jo pred vojno imeli za najboljšo ustanovo te vrste v državi. Po osvoboditvi pa je dobila resnega tekmeča v Jugoslovanskem dramskem pozorišču v Beogradu, za katerega napredek in razvoj ima največ zaslug tudi Slovenec, arhitekt, scenograf in režiser Bojan Stupica.

Lansko leto nisem imel prilike, da bi videl kako domačo predstavo. No, tokrat nisem prišel ob ta užitek. Poleg “Razvaline življenja” sem si ogledal še Bena Johnsona komedijo “Volpone.”

Kakor drugod po svetu, je tudi pri Slovencih navada, da po takšni in podobni prireditvi mahne družba v kako kavarno ali restavracijo, da tam v krogu svojih znancev in prijateljev popijejo čašo vina ali skodelico turške kave, ki jo pa mi Amerikanci ne znamo ceniti tako kot naši rojaki v domovini. Tudi jaz se je v začetku nisem mogel privaditi. Seveda se nato razvije živahna debata o vsem pravkar doživetem, ki pa polagoma zajame vse aktualne dogodke in končno tudi bolj življenjske probleme.

(Dalje prihodnjič)

POMOČ HUDO PRIZADETI PRIMORSKI

PO TEŽKI SNEŽNI NESREČI V SLOVENIJI

LJUBLJANA, 22. februarja —Snežna katastrofa, ki je tako hudo prizadela zlasti Primorsko in katere posledice bodo občutili še dolgo vrsto let, je globoko presunila vse Slovence in Jugoslovane. Pomoč je bila takoj organizirana. V ogroženo Tolmino, kjer so nekateri kraji še vedno v veliki stiski in nevarnosti novih plazov, ki se bodo odtrgali od gora, ko se bo malo zjužilo, so odhiteli mnoge skupine reševalcev. Med njimi so planinci, zdravniki in zdravstveni delavci, veterinarji, gasilci, miličniki in drugi.

Vsem pa že ves čas zvosto in požrtvovalno pomagajo pripadniki jugoslovanske ljudske vojske. Med prvimi so odšli v ponesrečene kraje na smučeh tudi radiotelegrafisti, da so vzpostavili zvezo. Tako dela zdaj na Tolminkem in se bori z zavratnim belim sovražnikom več tisoč ljudi. Pomagajo pri odkopavanju cest, ki so jih popolnoma zasuli plazovi, pri reševanju nudijo pomoč ranjenecem in ranjeni živini ter pri preseljevanju domačinov iz najbolj ogroženih vasi. Še vedno se prijavljajo novi reševalci tudi iz drugih jugoslovanskih republik.

Tako je prejel predsednik vlade Ljudske republike Slovenije Miha Marinko brzojavko iz Niša, v kateri mu skupina 30 planincev sporoča, da so pripravljene priti na pomoč prizadetim krajem. Prav tako so ponudili svojo pomoč tudi gasilci iz Zagreba, člani reševalne ekipe.

Ker so v hudi nesreči mnogi Primorci prišli ob vse svoje imetje, saj so si komaj rešili golo življenje, so začeli v Sloveniji tudi zbirati denarne prispevke za ponesrečence. Prvi so začeli z nabiralno akcijo Mariborčani. Tam so v dveh dneh zbrali 2,500,000 milijona dinarjev. Nekateri kmečke zadruge so prispevale tudi živila.

Delavci tovarne “Iskra” iz Kranja so sklenili, da bodo za pomoč Primorski delali tri nedelje ter ves zaslužek poklonili

prizadetim krajem. Dalje bodo dali 10 mizarjev, ki bodo pomagali pri obnovi poškodovanih domov. Tudi železničarji, ki so se v zadnji snežni katastrofi zelo izkazali, saj so mnogi delali pri odkopavanju železniških prog, tudi nepretrgano po 60 ur, da so po nekaj dneh spet začeli voziti vlaki, so začeli med seboj z obsežno nabiralno akcijo za ponesrečence.

Tudi glede prehrane so nastale v prizadetih krajih težave. Ker niso računali na tako izredne snežne razmere, si kmetijske zadruge in okrajni magazini ni pripravil večjih zimskih zalog. Zlasti moke jim manjka. Tako imajo danes v Bovcu moke le še za eno peko kruha, v višje ležečih krajih pa je živil čisto zmanjkalo. Že večeraj so pripeljali v Sv. Lucijo dva vagona moke, danes pa nadaljnjih pet vagonov. V kraje, v katere so ceste preorali za avtomobile ali vsaj za sani, so moko začeli že razvažati. Iz Tolmina so odšli tudi smučarji z živili in najnujnejšo obleko za ljudi v najbolj prizadeti vasi Borjana, kjer so si domaćini izpod plazov rešili samo golo življenje.

V najvišje ležeče vasi Gornjo Tribušo, Vojsko in Čepovan, kjer je zaradi pomanjkanja hrane ogroženih 2,000 prebivalcev, so danes odvrgli z letali okrog 50 ton živil, ki jih bodo razdeljevale posebne skupine zato določenih reševalcev.

Žrtev snega na Jesenicah

V železnici na Jesenicah se je zaradi prevelike množine snega udrla streha neke delavnice in pokopala pod seboj tri delavce—Štefana Balašča, Ivana Mrganca in Jožeta Melina. Žrtvam, ki so bile položene na skupen mrtvaški oder v sindikalnem domu, je bil v nedeljo prirejen veličasten pogreb. Na čelu žalnega spreveda, v katerem je bilo nad 4,000 ljudi, so nosili železarji številne zastave in vence. Dve godbi sta igrali žalostinke in

(Dalje na 3. strani)

Fran Milčinski:

Cvetje in trnje

O TREH MICKAH

(Nadaljevanje)

Šlo je proti opoldne in vsa družina je bila pri domu in čakala južine.

"Dvojčkov nemara nisi imela?" se je obrnil gospodar proti ženi.

"Sema!" je odgovorila žena v zanikalnem smislu. Tesno pa ji je bilo pri srcu. Niti sanjala se ni ni možnost takega zapletka! Ali zdaj, ko je gledala žensčino pred sabo, ji je bilo kar jasno: Ta je moja hči, ne ona, ki smo jo redili. Spominjala se je možu prikritih zvijač ranjke matere ob rojstvu hčerke Micke in vedela je in se bala: zdajle prihaja kazen za laži.

"Lahko da je zmota," je omenjal oče Menart, "kaj vem, kje in kako ste dobili papirje." Ali pa goljufija—je nameraval dostaviti. Toda ni si mogel utajiti, kako je podobna njegovi mlajši deci: iste sive oči, isti ravni nos, isti malo zabrekli vrat—in šlo mu je skozi spomin, da so v šali radi dražili Micko, ono, ki so jo dali Smuku, da je druge sorte in da ni podobna ne očetu ne materi.

"Zmota! O, kakšna zmota?" je ugovarjala nova Micka in vzela robec izpred oči in niso bile oči prav nič mokre. "Vi ste jako ... Jaz ne vem ... in sploh ... Tukaj je krstni list, ali vidite kolek? Grozno! ... O, ni treba misliti, da sem goljufica, in sploh ... lahko vprašate Čezuljo v Prapretnem, naj pa priseže, da me je dobila v rejo iz špitale, iz tržaškega in krstni list z menoj ... ta kolek je veljaven pred vsako sodnijo ... in sem bila pri Čezulji do 14. leta. Jaz sem jako ... Pri Sv. Jakobu sem tudi bila, kjer sem krščena, pogledali so kolek in so vedeli ... tam so drugače olikani gospodje!—niso rekli, da nisem prava, še pripisali so mi, da sta se moja starša poročila in kje da sta. Vsak otrok ima starše,—da bi jih le jaz ne imela? Iz zraka nisem padla, kaj pa mislite!"

Tako je govorila in se hkrati in sproti sama divila svoji zgovornosti. O—ona!

Ta in pa strgani dohtar! si je mislil gospodar in je vprašal: "Vi ste tržaški otrok, pravite? Naše Micke vendar nismo v Trstu dali v rejo in v špital? Kaj, žena?"

Žena je odgovorila in je bil njen odgovor bolj zadirljiv, nego je zaslužio stvarno vprašanje. "Kaj jaz vem! Vse sta ravnala ti in rajna mama. Jaz nič ne vem."

Posegla je vmes nova Micka. "Res žalostno! Iz take hiše otrok, pa v tržaški špital! To je jako ... In mi niste dali druge dote s sabo ... in sploh ... samo krstni list in tole polovico podobice." Vzela jo je iz delavske knjižice. "Grozno; To je vse, drugega nimam dozdej od svojih staršev. O! Lepa dota! Jako!" Spet si je šla z robcem prek oči.

Menartovka se je zdrnila, ko je uzrla podobico—vedela je o njej iz materinega pripovedovanja. Obrnila se je v stran, globoko je šla po sapo.

Menart je pogledal ženo, pa mu je umikala oči. Skomizgnil je z ramami. "Eno sem odrajal, kaj mi bo zdaj druga!"

Hči Urša je prinesla južino na mizo, orjaško skledo. Kadilo se je iz nje kakor iz žrtvenika in zadišalo je po zabeli.

Nova Micka je pobrala svoje listine, jih zavila v zavitek in spravila v svoj arhiv tam za bluzo. Duša ji je bila užaljena in tresla se ji je roka.

"O," je rekla, "vi ste jako ... jaz sem jako ... svet je jako ... ne vem ... že vem ... se že še vidimo ... pri doktorju ... na sodniji ... o, gospodje me poznajo ... in sploh ... Varana v svojih najsvetejših občutkih je kar prekipela takih in ena-kih gorjupih očitkov in mrkih groženj.

Besedo ji je prekinil sam ljubi Bog.

Zazyonilo je opoldne. Oče Menart je z umerjeno kretnjo snel klobuk in ga vrgel na klop. Prekrižal se je in prišel moliti angelsko češčenje in družina v sobi in v veži mu je odgovarjala v polglasnem zboru, ki je tudi ljubljanska Micka v njem sodelovala, trudeč se, da se odlikuje z nežnostjo glasu in z izrazitostjo predavanja.

"Ste z nami molili, pa še jejte z nami!" jo je kratko povabil gospodar in se porinil za mizo na svoj običajni prostor v kot pod podob svetega Petra, svojega patrona. "Bog žegnaj, troštar sveti Duh!"

"Joger božji sveti šentjanž!"

Gost se ni branil in je prisedel je vzdihnila mati.

Zbral se je tudi domači naraščaj iz kuhinje in veže, eden, in sicer najmlajši Francek, imenovan "Cek," pa s peči, kjer je skrit v kot bil vlekel pogovor na uho, in jih je vseh bilo šest glav.

Sedeli so in zajemali.

(Dalje prihodnjič)

Pomoč hudo prizadeti primorski

(Nadaljevanje z 2. strani)

moški pevski zbor je pretresljivo zapel ob odprtem grobu. Od pokojnikov se je na pokopališču poslovlil v imenu Železarne direktor Viktor Ropret, v imenu delovnih tovarišev pa predsednik sindikalne podružnice Franc Skrlj ter Boris Kuharič v imenu obrata plavž, kjer so bili pokojni zaposleni.

Velika škoda v sadovnjakih in vinogradih

Zapadli sneg je napravil po vsej Sloveniji tudi veliko škodo v sadovnjakih in vinogradih. Tudi v Goriških Brdih je zapadel sneg, ki je povzročil veliko škodo posebno na sadnem drevju in v vinogradih. Furlanska dolina je bila pod snežno odejo tja do Jadranskega morja. V Grgarju in Ajdovščini je veliko škodo napravila poledica na sadnem drevju in telefonskih žicah. Drevje je polomljeno ali kar izruvano. Kakšno škodo je napravil sneg v gozdovih, pa bodo mogli oceniti šele v prihodnjih tednih in mesecih.

Tudi divjad je bila hudo prizadeta

Snežni zameti in izredno visok sneg so hudo prizadeli tudi divjad. Ker nihče ni več pričakoval tako ob koncu zime tako izrednih snežnih padavin, zato tudi lovci niso pravočasno poskrbeli za krmišča v tistih predelih, ki so oddaljena od človeških naselij. Zdjaj je prišla divjačina po gorah in gozdovih v hudo stisko in pomanjkanje. Zlasti hudo prizadete so srne, ki se jim v visokem snegu udira in nikamor ne morejo ter so tako obsojene na žalostno smrt od gladi. Lovska zveza Slovenije je sicer takoj izdala navodila lovskim družinam, kako naj rešujejo in zavarujejo divjačino. Naprošeni so bili tudi smučarji, da bi s smučni napravili steze, po katerih naj bi se uboge živali prikopale do grmišča. V tem primeru so se lovci tudi že izkazali, v nekaterih krajih bolje, v drugih slabše. So pa med njimi tudi takšni, ki ne spadata med lovce, saj je proti lovski časti, da sestradane in one-mogle živali, ki v tiski prihajajo k hišam, lovijo in streljajo.

Da bi pomagali divjačini, ho-dijo lovci peš ali na smučeh, v gozdove in delajo steze. Pod smreke in grmičje pa polagajo otavo, da divjad ne bi poginila od lakote.

Lakota in stiska je divjad prisilila, da je prišla čisto k hišam. V okolici Trčiča so ujeli že nad 50 srn in srnjakov ter eno košuto. Za ujeto divjačino, ki jo imajo pod župami in hlevi skrbijo lovci in ostali domačini. Tudi lovska družina pri sv. Ani nad Trčičem je polovila in krmi že nad 60 srn, vendar jih je še veliko po obširnih gozdovih, ki bodo brez človeške pomoči od lakote poginile. Lovci, ki delajo gazi in krmišča, so na svojih poteh našli že na mnogo mrtvih živali. Prav tako skrbijo lovce za usodo redkih kozorogov, to je divjadi, ki vedno bolj izumira. Ti se zadržujejo v okolici Begunjske, Zelenice in Košute, kjer jim je vodstvo državnega lovišča uredilo potrebne steze in krmišča, ki jih pa ni v sosednih revirjih, ki ne spadajo v državno lovišče. Tam so graničarji samo v enem dnevu našli pet mrtvih gamsov.

Tudi podivjani psi delajo med divjačino veliko škodo. Zlasti v okolici Litije so našli že več srn, raztrganih od psov. Zato je ta lovska družina razglasila, da bodo ustreljeni vsi psi, ki jih bodo zasledili v lovišču.

V Zavrtnik je nedavno privekala močno ranjena srnica, ki ji je pes odtrgal s stegna kos mesa. Hudo razmesarjeno žival je našel kmet, ki jo je spravil v hlev, kjer jo zdaj krmi in zdravi.

Tudi razne ptice so v zadnjih snežnih metežih pretrpele mnogo težav in jih je mnogo poginilo, ker niso vzdržale trdega boja z naravo.

I. S.

KAMPANJA RDEČEGA KRIŽA V TEKU

Širom Clevelanda je v teku kampanja za zbiranje prispevkov za Ameriške rdeči križ. Kampanja bo trajala do 21. marca in vodstvo prosi prebivalce, da bi po svojih močeh prispevali v fond, s katerim se oskrbuje vojake na bojni fronti, katerim se v slučaju potrebe priskrbi krvno plazmo ali celo kri za transfuzijo, pomaga civili-

stom v slučaju nesreče ali povodnji, kakor tudi vrši stotero drugih dobredelnih poslov pri olajšanju bede in trpljenja po nesreči prizadetim posameznikom in družinam.

Cilj letošnje kampanje je zbrati \$1,327,650. Od te vsote se bo porabilo \$740,000 za vzdržavo programa za zbiranje krvi samo v Clevelandu.

Iščejo sorodnike

Olga in Dana Bogdanovič iščeta sestrino Jeleno Bogdanovič, ki je bila leta 1925 v službi pri jugoslovanskem konzulatu v New Yorku. Njena sestrčina Olga je poročena z Martinom Kunstljem v Litiji, Slovenija. Če bi ena ali druga čitala te vrstice, se lahko zgledita na naslov: Frank Strojman, RD 3, Box 116, Irwin, Pa.

Alojzija Miler, Janševa ulica, Šiška pri Ljubljani, Slovenija, bi rada zvedela za svoje sorodnike, ki se pišejo Malec in so nekoč stanovali blizu Pittsburgha, Pa., kakor tudi za sestro Marijo Bogole, ki je živel v Pittsburghu.

Antonija Košenina, Sv. Jur ob Taboru pri Celju, Slovenija, bi rada zvedela za sorodnike, ki so šli v Ameriko leta 1890, in sicer za Alojza, Antona in Marijo Pikel.

Franc Blaž, Florijanska ulica 24, Ljubljana, bi rad zvedel za rojaka Franka Odarja, kateri živi nekeje v Kenoshi, Wis.

Franc Nečemer, rojen v Trstu, bi rad zvedel za svojega očeta Mihaela Jalovca in strica Johna Jalovca, oba rojena v Štutni pri Sv. Križu na Dolenjskem. V Ameriko sta odšla pred 40 leti. Če bi kdo vedel zanj ali če bi sama čitala te vrstice, naj pošljeta naslov na Mary Mešarich, 2807 N. 29 St., Milwaukee, Wis.

Fanka Staučič, Dolenjska cesta 12, Ljubljana, bi rada zvedela za svojo sestro Mary Bavec, ki je živel na 4536 Warner Rd., Cleveland, Ohio, toda se ni oglašila že od leta 1940.

Išče se Rozalija Hribar, dekliško ime Cugelj, živeča v Clevelandu, Ohio. Prošena je, da se

zglasi na naslov: Terezija Lavrič, vas Selšek, pošta Šmartno pri Litiji, Slovenija, ali pa na naslovu: Joseph Britz, Box 28, Export, Pa.

Franc Kokalj iz Dragomlja, pošta Domžale, išče svojega očeta Franka Koklja, ki se je izselil v Ameriko leta 1913. Njegov zadnji naslov je bil Frank Kokalj, 589 Market St., Waukegan, Ill.

Albin Baraga, ki je uposlen kot tehnik pri upravi mesta Šibenika, Hrvatska, išče svojega očeta, kateri se je naselil v Ameriki leta 1912, toda se ni več zgledil od leta 1935 naprej. Zivel je na 25 N. Peoria St., Chicago, Ill. Če bi kdo vedel zanj, naj sporoči na sledeči naslov: George A. Spania, 2718—40th Ave., Island City, N. Y.

Tončka Kočevkar, Žapuže št. 15, pošta St. Jernej, Slovenija, bi rada zvedela, kje se nahajata Karlo in Pepi Prelec. Zadnjič sta se oglašila iz Chicago, Ill. Njuna sestrčina ju išče v imenu brata Mirka. Ako bi čitala te vrstice, se naj javita na zgornji naslov, nakar bo ona sporočila njunemu bratu in sestri, ki se nahajata v Mariboru.

Franc Južnik, Zgornji Kotič, št. 3, pošta Litija, Slovenija, bi rad zvedel za svojega polbrata Johna Kossa, ki je svoj čas živel na 229—1st St., Milwaukee, Wis.

V vsaki slovenski družini, ki se zanima za napredek in razvoj Slovencev, bi morala dohajati

Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo

priljubljene povesti

Število izseljenih Slovencev

Iz daljšega članka tajnika Slovenske izseljenske matice v Ljubljani so povzeti sledeči zanimivi odlomki:

Številke slovenskih izseljencev so veliksanske v primeri z majhno številko našega naroda. Tčnih števil ni nikjer zapisanih, kajti v časih, ko so se začeli Slovenci izseljevati, se nihče ni menil za to, da bi registriral ali pa vodil točno evidenco o izseljevanju.

Iz stare Avstrije so se zvečine izseljevali Slovani, kar je takratni germanizatorski politiki šlo imenitno na roke. V stari Jugoslaviji pa so vlade in vladam simpatične organizacije pospeševale izseljevanje, da se znebijo nezadovoljnih in zrevoltiranih delavcev, zlasti v obdobju gospodarske krize. Saj se je na primer v letih 1925 do 1935 samo v Francijo izselilo okoli 23,000 Slovencev, nekaj pa jih je šlo tudi v Holandijo in Belgijo. Toda to je drobec v primeri z vsem izseljevanjem, ki se je začelo v Sloveniji okoli leta 1850, v manjši meri pa že znatno prej.

Potem se je zlasti od leta 1880 nadaljevalo z vedno večjim porastom skoraj vse do druge svetovne vojne.

Leta 1903 na primer se je v Zedinjene države izselilo 13,000 Slovencev, leta 1907 pa že kar 16,000. Uradna statistika Zedinjenih držav navaja, da je bilo leta 1910 v Zedinjenih državah že 123,631 Slovencev, ki niso bili tam rojeni. Pravo število je bilo nedvomno mnogo večje, ker so bili mnogi stari slovenski izseljenci označeni kot Avstrijci.

Iz slovenskih pokrajin se je mnogo Slovencev izselilo tudi v neslovenske dežele bivše Avstro-ogrske monarhije. Celotno avstrijska uradna statistika je v letih 1890 do 1900 beležila na primer v Gradcu 15,016 slovensko govorečih in na Slovenskem rojenih priseljencev, v okolici Gradca 6,875, v okrajih Judenburg, Leoben in Bruck pa 8,700 Slovencev. Samo med leti 1890 in 1900 se je izselilo iz slovenskih predelov monarhije v nemške kraje do 60,000 Slovencev, ki so vsi utonili v prevladajočem narodu tiste dežele.

Kje povsod živi slovenski rod? V Franciji je bilo pred vojno okoli 23,000 Slovencev, danes pa jih je še nekako 5,000. V Belgiji jih živi nekaj nad 1,000. V Holandiji je tudi nekaj nad 1,000 Slovencev. V Nemčiji je uradna statistika iz leta 1933 zabeležila 17,250 Slovencev. Če upoštevamo, da se je tja izselilo nad 40,000 Slovencev, vidimo, kako netočne so tuje statistike.

Največji del slovenskih izseljencev prebiva v prekomorskih deželah in od tega spet največ v Zedinjenih državah ameriških, kjer se računa, da jih je nad 250,000. Bivajo v vseh državah Unije, v največjem številu pa v državah Pennsylvania, Ohio, Minnesota, Illinois, Colorado, Michigan itd.

V Canadi živi okoli 4,000 Slovencev, v Argentini od 25 do 30 tisoč, v Urugvayu okoli 800 slovenskih družin, v Paragvayu nekaj nad 500 in po nekaj sto v Čileju in Boliviji.

Koliko je torej naših rojakov raztresenih po vsem svetu? Gor-nje številke niso povsem točne, ampak le domnevne. Vendar pa so verjetne in tudi če ostanemo pri številki 350,000, bo ta številka prej premajhna kot prevelika.

Nekateri okraji Slovenije so poslali v svet več kot četrtino svojega prebivalstva, tako na primer bivši kočevski okraj 47%, bivša okraja Crnomelj in Metlika 31%, Kamnik 17%, Logatec 12%, Postojna 10% itd.

Pred kakšnimi nalogami stoji Slovenska izseljenska matica po enem letu svojega obstoja? Napačno je mnenje, da je treba smatrati slovenske izseljence še

vedno za sestavni del dežele, iz katere so izšli. To bi bilo nesmiselno, kajti 95% naših izseljencev je sprejelo državljanstvo dežele, v katero so se priselili, in če bi vodili tako politiko, bi se to reklo posegati v notranje zadeve tuje države. Toda ti Slovenci, ki so sedaj ameriški, canadski, argentinski, francoski, nemški ali drugi državljani, nam vendarle niso tuji, saj imajo mnogi tu še matere, očete, vsi pa sestre in brate ter nečake, nekateri pa celo sinove in hčere. Dolžnost njihove rojstne domovine je, da jim čim dlje, ne da bi se dotikala njihovih patriotskih čustev in dolžnosti do njihove nove domovine, pomaga ohraniti narodno zavest, v tam rojenih slovenskih generacijah pa zavest narodnostnega porenja.

—NOVA DOBA

VAŠI ČEVLJI

BODO ZGLEDALE KOT NOVI, ako jih oddate v popravilo zanesljivemu čevljarju, ki vedno izvrši prvotno delo.

Frank Marzlikar

16131 ST. CLAIR AVE.

ALI KASLJATE?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C. MANDEL DRUG CO. 15702 Waterloo Rd.—KE 1-0034

LASTNIK PRODAJA

hišo za eno družino v slovenski naselbini v Euclidu.

Hišo se pokaže po dogovoru. Pokličite IV 1-5983

SLOVENKA

srednjih let, stalno zaposlena, mirnega značaja, išče stanovanje s 2, 3 ali 4 sobami. Kdor ima za oddati, naj pokliče IV 1-2452

DELO DOBIJO ŽENSKKE

Auditorium Restaurant Co.

pod slovenskim vodstvom išče strničnice za večerno delo. Izkušnja ni potrebna, toda morajo biti delavne in pri volji se učiti posla. Morajo znati angleščino. Vpraša se na 602 St. Clair Ave.

NAPRODAJ

PRODA SE

dve lepi, močni hrastovi mizi.

Vpraša se na 19714 Mohican Ave.

Hiša za dve družini naprodaj:

blizu slovenske cerkve na Holmes Ave. 5 sob spodaj, 4 sobe zgoraj. Ima dva nova forneca na plin, garažo za dva avta, lep vrt. Se lahko takoj vselite v spodnje stanovanje. Cena samo \$10,600.

Pokličite

MATT PETROVICH BROKER KE 1-2641

IŠČEJO STANOVANJE

DRUŽINA

3 odraslih oseb išče stanovanje s 5 ali 6 sobami v st. clairski ali collinwoodski naselbini. Do 1. aprila. Kdor ima za oddati na pokliče SK 1-6252

Stanovanje s 3 ali 4 sobami želite dobiti Slovenke, mati in hči, obe zaposlene. Najraje med Waterloo Rd. in E. 200 St. Pokličite po 5.30 uri zvečer. IV 1-8241

DELO DOBIJO

INTERNAL GRINDERS

Morajo biti izurjeni na preciznem delu.

Plača od ure, poleg visoke incentive plače.

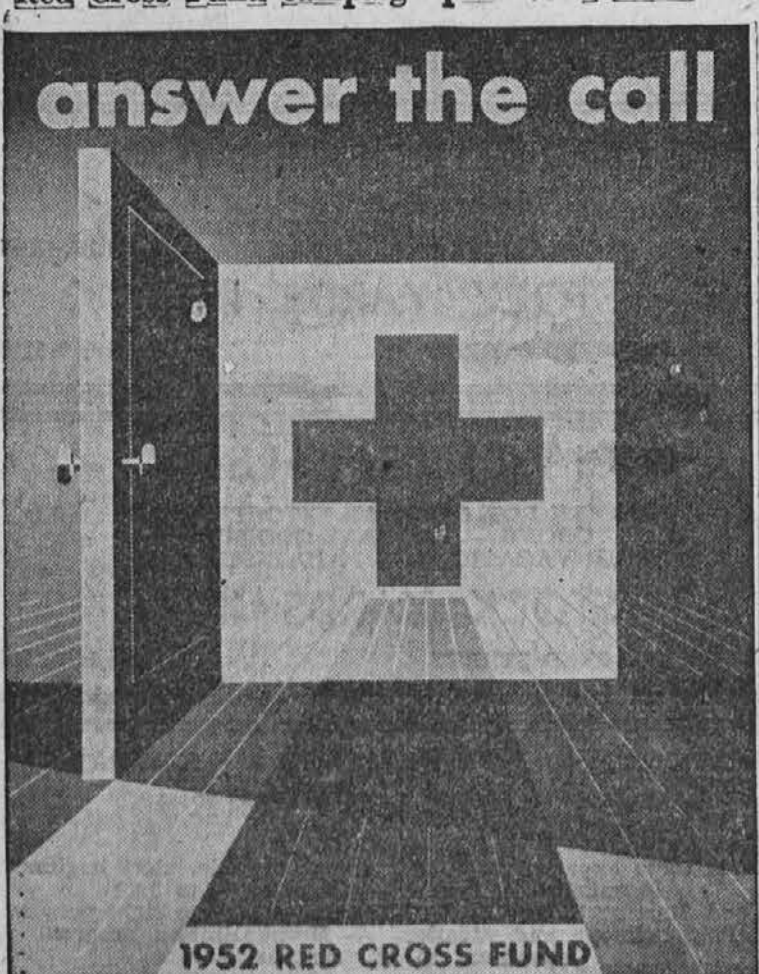
48 ur tedensko.

LE ROI CO.

Cleveland Rock Drill Division

12500 BERE RD.

Red Cross Fund campaign poster for 1952

Featuring an open door and the spirit of the Red Cross entering the homes of America, the 1952 Red Cross campaign poster asks all Americans to Answer the Call of humanity. It is the work of Joseph Binder, internationally known New York poster artist.

JOHAN BOJER:

IZSELJENCI

ROMAN

(Iz Norveščine prevedel Božo Vodušek)

(Nadaljevanje)

Potem odide, dolg, gladko obrit, s svojimi rjavimi brki, ki mu štrlijo na obeh straneh iz obraza. Obrne se. "Se nekaj," pravi. "Če boš držal o tej stvari jezik za zobmi, tudi od mene ne bo nihče nič izvedel."

Ola stoji in gleda za njim. Ne ve, ali naj ga bo sram, ali naj bo vesel. Na potu domov pa misli na Erikovo grožnjo—da ga bo nekoga dne spodil odtod. In stopi mu pred oči—požar, ječa, vsi sramotni madeži, ki jih nikoli ne bo mogel oprati. Pobesi glavo. Ali se še lahko pokaže Elzi in otroku?

Vendar notranji pritisk in nemir sta našla sprostitev. Odslej je Ola od jutra do večera krčil

ledino. Možu, ki se ga je lotil sram, je bilo težko delo tako blagodejna pokora. Maščeval se je nad samim seboj. In tako je nastal med njim in zemljo nekak osebni odnos. Vselej, kadar je napravil kaj slabega, mu je dala zadoščenje, če je le pridno delal. Do prihodnjice—ah, ali zdaj bo trajalo celo večnost, preden spet pride v mesto.

VII

To je bila zima! Stiranjast dni je trajal snežni vihar, ki je koče tako zametel, da so se morali ljudje zjutraj izkoptati iz snega. Sicer ni bilo daleč do hleva, vendar v gostem snežnem metežu je bilo lahko izgubiti smer. In če so šli nekaj metrov napačno, so izgubili koče iz oči,

zašli so s poti. In kaj potem v takem vremenu? Nazadnje so od koč do hleva napeli vrvi, da so si s tipanjem pomagali dalje. Ali živeti dan in noč med štirimi stenami tudi ni bilo zabavno. Saj je bilo že poleti in jeseni dovolj tesno! Vendar takrat so bili lahko neprenehoma zunaj. Zdaj pa naj bi se morje in žene vsak s svojim delom znašli v tem majhnem prostoru. In pri Kalu Skaretu jih je bilo šest, koča pa ni bila večja od drugih.

Potem je pritisnil mraz zares. Suha prerijska trava je v peči takoj zgorela. Posušeni kravji odpadki so sicer dalje zdržali, ampak če so hoteli, da je ostalo toplo, je moral nekdo neprenehoma paziti na ogenj. Izpraševali so se, ali so pripravili dovolj goriva, če bo zima dolga? Kaj ko bi prišel dan, ko ne bi imeli ničesar več kuriti? Bili so zasneženi. Nobena pot ni držala skozi globoko snežno morje do lesa ali šote. Ponoči, ko je ves prerijski mraz vdrl v koče, je bila peč mrzla in slišali so neko pokanje. Voda in mleko v vedrih sta zamrzovala do dna, tako da je razganjalo posode. Spali so z debelimi rokavicami na rokah in čepice so imeli potegnene globoko preko ušes. Ko se je Per Foll zjutraj zbudil, je bila njegova mogočna brada majhen leden slap.

Kaj naj bi morje počeli? Dela niso imeli, skrbili so za krmiljenje živali in molžo v helvu. Ali drugače? Bili so zaprti in obsojeni v brezdelje. Kal Skaret je divjal. Po cele tedne niso mogli priti niti do najbližjega soseda.

Morten Kvidal je mizaril. Ko je bil poslednjičkrat v mestu, si je bil kupil nekaj desk in nekaj orodja, da, celo les za smuči. Tako je imel vendar nekaj dela, spomladi bo lahko prodal nekaj stolov in omar. Pisma, ki jih je dobil v mestu od Helene, so bila lepa. Kako vendar človeka ogreje, samo ko vidi pisavo na kuverti. In mati se mu je zahvaljevala in zahvaljevala za tistih nekaj dolarjev, ki jih je bil poslal, preden je odšel v prerijo. Ampak niti besede o tem, ali je bil mlin popravljen in kos ledine izoran, kakor je bil prosil. Ali so vse zanemarili? Saj vendar ni mogel biti povsod. Sukal je z vso vno oblič in nož, sekirno in žago. Zdaj pa, zdaj je vzdihnil. Saj je bil zaprt. To, za čemer je stremel, se ne more uresničiti. Vsa energija, zgostena še od doma, ki jo je nazadnje sprostil v preriji, je bila zajezena. Se dolgo je bilo do pomladi, ko bo zemlja prosta snega. Tiho je klet in videl prikazni. Kaj vsega ni bil nameraval! Ko je pogledal skozi majhno okence, ni bilo tam kačicega se snežnega morja, ampak zrcalila se je stara domovina. Snežni oblaki so bili hribi in skale in videl je razločno znano posestvo na zelenih bregovih. Tu in tam je bilo treba poti. Ob kvidalskem slapu je bil zdaj le majhen mlin, ali nekega dne bo brnel tam veleobrat. In veliko posestvo na Kvidalu je videl dograjeno. Graščina—v njej prebiva on. In v kraju in vsej okolici vtiska sledove svojega stremeljenja. Le počakaj, oče, nekega dne boš imel dva vola in četudi bo moral denar ukrasti! Zemljo, zemljo, orati zemljo, krčiti zemljo, več polja, večji in večji pridelek za prodajo, denar, dolarji v enem trenutku, bogastvo v nekaj letih! Šele potem se bo prav pridelal. Saj pravo življenje je vendar doma na Kvidalu in ne tukaj.

"Le čakaj, Helena! In ti, mati, boš že videla."

Dokler je sneg dopuščal, sta Mortena redno obiskovala oba fanta iz Skareta. Nista hotela naravnost priznati, čemu sta prihajala, ali vselej se je skončalo s tem, da sta postavila pred steno in brala časopise, s katerimi je bila pokrita. To je bila za njiju prava šola. Bile so stare številke časopisa "Emigrant," enega izmed prvih norveških

časopisov v novem svetu. Tam sta stala in brala. Iz Skareta niso bili vzeli s seboj bog ve koliko knjig, morebiti kako pesmarico in domače evangelije, iz katerih je mati ob nedeljah brala, preden so zapeli cerkveno pesem. To je bilo vse. Ali ju je napravilo potovanje semkaj tako vedoželjna? Ali zima, ki sta jo prebila v majhnem mestu lesnih žag na vzhodu, ali življenje v preriji? Morebiti so bili prav spomini na staro domovino, ki so se mešali s tukajšnjim življenjem. Hribi in fjordi so bili še sveži v duhu, zdaj pa je prišla prerijska puščava. Veliko stvari je bilo treba premišljati, veliko stvari primerjati in si o njih ustvariti svoje mnenje. Tam sta stala in brala neko poročilo iz San Franciscas. Obrnila sta se k Mortenu. "Kje leži to mesto?" Ni bila malenkost, ko sta izvedela o tem in slišala o Tihem oceanu in o kopalcih zlata. Mortena je zabavalo pripovedovati. Brala sta dalje. Madison—kaj je to? Veliko zborovanje tamkaj, sinoda—kaj je to? Morten jima je moral natanko slediti. Oluf bi bil rad vedel, zakaj so si duhovniki zaradi svetega pisma tako skočili v las. Ali tudi oni ne vedo prav natanko, kako je to? Bogom? Anders se mu je smehljaj. Morten pa je moral razložiti, da vlada na vzhodu med norveškimi župniki cerkven spor. "Da, pa zakaj se pripravijo?" Oluf se ni dal zlepa zadovoljiti. Njegove bistrice oči so se iskale od radovednosti. Da, da. Potem je bil tam neki članek iz Norveške. Neki skladatelj je umrl, kaj pa je to? In potem je stalo neko kaj o političnem boju—o vrhovnem sodišču, kaj je to? Da, kar vprašaj spet Mortena! Med vsemi temi stvarmi so nastajale tako velike razdalje. Fanta sta morala kar zatisniti oči, da sta jih merila. Nekega dne pa sta vsa v zadregi prosila pismo. (Dalje prihodnjice)

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Ameriški teritorij Alaska

V zveznem kongresu je spet na programu Alaska, namreč, da li naj se teritoriju da stališče države. Alaska ima sicer teritorialno legislaturo, ki sliči legislaturom posameznih zveznih držav, toda guvernir je imenovan po predsedniku Zedinjenih držav. V zveznem kongresu ni zastopana niti po reprezentantih niti po senatorjih; ima pa v kongresu svojega izvoljenega delegata, ki pa nima pravice glasovanja.

Prebivalci Alaske že vrsto let apelirajo na kongres, da jim prizna stališče države in s tem tudi polnopravno zastopstvo v zveznem kongresu, toda neke vplivne skupine v kongresu so to dosežaj še vedno mogle preprečiti. Da li bo Alaska v tem zasedanju kongresa imela več sreče kot dosedaj, je za enkrat odprto vprašanje.

Da Alaska upravičeno zahteva stališče države, kaže dejstvo, da ima po ljudskem štetju iz leta 1950 nad 128.000 prebivalcev in da obsega ogromno ozemlje, namreč 586.000 kvadratnih milj. Površina Alaske je dvakrat tako velika kot površina naše največje države Teksasa in skoraj tako velika kot površina vseh držav vzhodno od Mississippija. Malih držav kot je Rhode Island bi lahko v Alaske postavili 477.

Od skupnega prebivalstva Alaske je okrog 90.000 belcev, ostali pa so Indijanci in Eskimi. Glavno mesto je Juneau, ki ima 5.818 prebivalcev.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj nad ničlo.

Glavne industrije Alaske so ribištvo, rudarstvo, in reja živali za kožuhovino, posebno severnih lisic. Poljedelstvo je omejeno na nekaj gorkkejših krajev, živinoreja pa v glavnem na severne jelene (reindeer), ki so bili vpeljani tja iz Sibirije in Laplandije.

Alaska ima zelo raznoliko podnebje. V osrednjem delu je razlika med poletno in zimsko temperaturo največja: od 90 stopinj nad ničlo poleti do 60 stopinj pod ničlo pozimi. Obalni kraji pa imajo zaradi gorkkega japonskega morskkega toka prijetnejše podnebje; tam zimsko temperatura malokdaj pade pod ničlo in poletna gorkota malokdaj preseže 80 stopinj